

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Samhällets kameleonter

*En kvalitativ studie om andra generationens invandrares
tredje identitet och mellanförskap*

Erica Alionte

Kandidatuppsats Sopa63
VT 2020
Handledare: David Hoff

Abstract

Author(s): Erica Alionte

Title: The chameleons of the society - a qualitative interview study of second generation immigrants and their third identity and betweenness

Supervisor: David Hoff

Assessor: Ulrika Levander

The overall aim of the study is to create a greater understanding of how individuals belonging to second-generation immigrants feel that their identity is shaped by living in different cultures at the same time. The purpose includes to understand these individuals' experiences of belonging and sense of identity. Furthermore, the purpose is to create a greater understanding of how their experiences can be seen in relation to social segregation and discrimination. The method for this study was semi-structured qualitative interviews with six second generation immigrants born in Malmö, with two parents born in another country than Sweden. The selection of individuals for this study has also been limited to individuals being raised in Malmö's multicultural and segregated areas. The empirical material collected from the interviews has been analyzed with the support of theories about cultural identity, hybridity, identity construction and has also been analyzed with support from previous research. The results of this study showed that second-generation immigrants feel "in between" of cultures and they have a difficulty describing their identity. All informants stated that they constantly have to adapt to different cultures in their everyday life. However, there were times when the respondents did not have to adapt. These occasions were when they interacted with other individuals who are also second generation immigrants. They felt that they had somehow created their own culture, a common culture where they understand each other in a way that no one else does. Respondents considered that racism and discrimination in society weakened their sense of belonging and felt stigmatized in society. The fact that the respondents did not feel understood by either the community or the family contributed to the weakened sense of belonging. In this space, "in between cultures", they have created their own culture, a culture that is not accepted or understood by the society.

Keywords: cultural identity, segregation, second generation immigrants, hybridity, in-betweenness

Förord

Tack till alla er som stöttat mig under hela skrivprocessen. Ett extra stort tack till de som ställt upp för intervju och jag vill även tacka min familj, fästman och mina vänner som motiverat mig och funnits vid min sida längs vägen.

Innehållsförteckning

1 PROBLEMFÖRMULERING	6
1.1 Syfte	9
1.2 Frågeställningar	9
2 KUNSKAPSLÄGET	10
2.1 Tredje identitet eller mellanförskap?	10
2.2 Avståndstagande från det "svenska"	12
2.3 "Vi och dem"	13
3 TEORETISKA UTGÅNGSPUNKTER	15
3.1 Kolonialism/Postkolonialism	16
3.2 Hybriditet och det tredje rummet	16
3.3 Kulturell identitet	18
3.4 Subjektskonstruktion	18
4 METOD	19
4.1 Metodologiska överväganden	19
4.2 Semistrukturerade intervjuer	20
4.3 Telefonintervjuer	20
4.4 Urval	21
4.5 Tillvägagångssätt	22
4.6 Bearbetning och analys	23
4.7 Metodens tillförlitlighet	24
4.8 Förförståelse	26
4.9 Etiska överväganden	27
5 RESULTAT OCH ANALYS	28
5.1 Mitt emellan	28
5.2 Ständig anpassning	30

5.3 Gemenskapen bygger på utanförskap	34
5.4 "Vi" från förorten och "dom" från Limhamn	36
5.5 Rasism och diskriminering påverkar känslan av tillhörighet	37
6 SLUTDISKUSSION	44
7 REFERENSLISTA	46
Bilaga 1	50
Bilaga 2	52

1 PROBLEMFORMULERING

Under 1960-1970-talen blev diskussionen om det sociala arbetet med människor som bor på utsatta områden i Sverige en del av den etablerade välfärdspolitiken (Turunen, 2004). De unga som var bosatta på miljonprogramsområden bedömdes utgöra en riskgrupp som ett resultat av att de drabbades av olika sociala problem. De unga blev således en prioriterad målgrupp för det sociala arbetet. Ansvarsområdet hamnade hos socialarbetare och deras uppdrag i samhället innebar, och innebär än idag, att skapa en brygga mellan de exkluderade i samhället och de som anses vara inkluderade. Arbetet skulle byggas på bedömningar om det som i samhället antogs vara avvikande eller om det fanns en risk för att ett utvecklande av sociala problem skulle ske (Philip 1979; Villadsen 2004, i Dahlstedt & Ekholm 2018).

Ericsson, Molina och Ristilammi (2002) menar att media förmedlat en verklighet av miljonprogramsområdena som inte enbart påverkar integrationsprocesser och samhällets uppfattning om integrationen, utan även påverkar de individer som bor i dessa områden och deras syn på sig själva och sitt bostadsområde. Massmedia förmedlar en bild av områdena som farliga och problematiska med hjälp av statistiska mått. De mest betydelsefulla statistiska måtten som förmedlats är andelen invånare med utländsk bakgrund som bor i dessa områden. Budskapet med statistiken är att förmedla att koncentrationen av invandrare ökar genom att utlandsfödda, och personer med minst en förälder född utomlands, ökar. Dock visar samma statistik även att andelen svenskar ökar då andelen individer födda i Sverige ökar. Dessa barn är barn till utlandsfödda personer, och Ericsson, Molina och Ristilammi (2002) ställer sig då frågan: är inte dessa barn svenskar?

Ahmadi (2001) diskuterar den kulturella segregationen i samhället och menar att om den tillåts växa ökar risken för att en generell uppfattning skapas om att ungdomar med utländsk bakgrund är ett samhällsproblem i sig. Rojas (2001) beskriver olika förklaringar till segregationen och utanförskapet som bildats i Sverige. En av förklaringarna är att boendesegregationen samt språksvårigheterna tillsammans bildar ett utanförskap som är svårt att frigöra sig från. En annan förklaring är att det finns för stora skillnader mellan den svenska kulturen och andra kulturer. Skillnaderna kan således bidra till en konflikt mellan kulturerna

som tillåter ett utanförskap att bildas. Ett dilemma som diskuteras utifrån ovanstående förklaringar är att barn till invandrare eller andra generationens invandrare som rör sig mellan de kulturer som finns hamnar mellan stolarna. Det ger sig i uttryck genom att samhället ifrågasätter familjer från kulturer som skiljer sig från det svenska och att familjer ifrågasätter det svenska samhället. Det kan innebära att normerna som barnen lär sig i skolan skiljer sig från de normer som finns i barnets hem. Då normerna ofta skiljer sig från kultur till kultur, kan det skapa förvirring för de barn som dilemmat avser. (ibid.). Ahmadi (2001) påpekar att både första och andra generationens invandrare lever mellan två kulturella världar och pendlar mellan två olika kulturella identiteter. I arbetet med de ungdomar som upplever detta dilemma krävs flexibilitet och öppenhet för att förstå de människor som identifierar sig med andra kulturer än den svenska och förstå hur de uppfattar sin verklighet (ibid.).

Goldstein-Kyaga och Borgström (2009) skriver om en tredje identitet som ungdomar som växt upp i en multikulturell miljö identifierar sig med. Den tredje identiteten, som Goldstein-Kyaga och Borgström (2009) kallar det, blir allt vanligare i Sveriges storstäder. Arbouz Daphne (2012) talar också om ett tredje rum när hon skriver om mellanförskap. Mellanförskap innebär att individen lever i ett rasligt, kulturellt och nationellt tredje rum. De lever med känslan av att vara utanför eller mellan en eller flera kulturer eller flera länder samtidigt. Av de kommuner som hade högst andel personer med utländsk bakgrund 2019, befann sig Malmö på fjärde plats med en procent på 46,7. Det är också den stad som har högst antal ungdomar med en lägre socioekonomisk bakgrund (Blomdahl et.al. 2017). Ungdomar som lever med en lägre socioekonomisk situation, lever ofta i segregerade och multietniska områden i Sveriges storstäder. De beskrivs leva med känslan av att inte vara önskade någonstans i samhället och känslan av att inte passa in. En teori är att desorienteringen beror på upplevelsen av tillhörighet, exempelvis att individen upplever sig vara svensk samtidigt men samtidigt inte. "Man ser sig till exempel som en chilensare eller somalier snarare än som svensk, men trots detta är Chile eller Somalia en annan värld än den man växt upp i" (SOU 2006:73 s. 107).

Samma sorts vilshenhet beskriver även Rojas (2001) i sin studie "Sveriges oälskade barn: att vara svensk men ändå inte". De ungdomar som tillhör gruppen andra generationens invandrare kan varken identifiera sig helt som svensk eller invandrare. Enligt Moore och

Barker (2011) är de största svårigheterna som denna grupp möter deras identitetsuppfattning och känslan av tillhörighet. Enligt Rojas (2001) är en effekt av utanförskapskänslan att ungdomar bygger nya kollektiva identiteter med andra individer som också upplever sig marginaliserade. Identitetsproblem är inte det enda som upplevs som en svårighet hos gruppen i fråga. Ett annat dilemma är upplevelsen av att den svenska befolkningen inte kan acceptera, älska och värna om de ungdomar som faktiskt hör hemma i Sverige. Rojas (2001) beskriver det som att ungdomarna som resultat av ovanstående upplevelser bildar en egen kultur, något som han beskriver som skapande av ett icke-existerande land (ibid.).

Ämnets relevans för det sociala arbetet skulle kunna märkas på olika myndigheter och institutioner som arbetar med individer som tillhör andra generationens invandrare. Det innebär att medvetandet av den problematiken som andra generationens invandrare upplever är av relevans i alla typer av jobb som inkluderar det sociala arbetet. Utifrån ovanstående information har intresset av att intervjua personer som tillhör andra generationens invandrare vuxit. Följande uppsats avser att undersöka deras upplevelse av identitet samt hur den formats av att leva i två olika kulturer parallellt. Det är även av stor vikt att skapa en större förståelse för hur deras känsla av tillhörighet kan komma att påverkas av diskriminering samt segregation.

1.1 Syfte

Uppsatsens övergripande syfte är att skapa en större förståelse för hur sex intervjuade individer som tillhör gruppen andra generationens invandrare upplever att deras identitet formats av att leva i olika kulturer parallellt. Syftet inkluderar att skapa förståelse för dessa individers upplevelser av tillhörighet samt känsla av identitet. Vidare är syftet att skapa en större förståelse för hur deras upplevelser kan ses i relation till samhällssegregation.

1.2 Frågeställningar

Med denna bakgrund har jag kommit fram till följande frågeställningar.

- Hur upplever intervjupersonerna att deras identitet formats av att leva med - och mellan - olika kulturer?
- Hur förstår och positionerar de sina identiteter i relation till dessa olika kulturer?
- Vilka konsekvenser får det för personernas känsla av tillhörighet, i samhället såväl som i mer lokalt präglade kontexter?

2 KUNSKAPSLÄGET

För att hitta tidigare forskning som rör andra generationens invandrades identitet och tillhörighet i relation till samhällelig diskriminering och segregation, har jag använt mig av databaserna LUBsearch, Google Scholar och Libris. Sökorden jag använde mig av var “cultural identity” “segregation” “andra generationens invandrare” “diskriminering” och “third culture”. I uppsatsen kunskapsläge presenteras studier som handlar om identitet och tillhörighet. Utöver detta presenteras även studier som belyser hur diskriminering och rasism tar sig i uttryck, utifrån andra generationens invandrades perspektiv.

2.1 Tredje identitet eller mellanförskap?

Andrea M. Moore och Gina G. Barker (2011) studerar i sin forskning den kulturella tillhörigheten som “third culture individuals” känner. Begreppet “third culture individuals” eller förkortat: “TCI”, förklaras som kombinationen av en individs hemkultur och kulturen i det omgivande samhället som individen växt upp i som formar en tredje kultur. Undersökningspopulationen bestod av nitton personer. Respondenterna förklarade att de hade en egenskap av att skifta mellan deras identitet. De anpassade sig till olika kulturer och de upplevde inte det som en svårighet, utan det skedde naturligt. Intervjupersonerna förklarade även deras identitet som en blandning av de olika kulturer de levt i. De har svårt att separera de olika kulturerna och betar sig därför på samma sätt oberoende av vilket land de befinner sig i. De har alltså tagit lite från de båda kulturerna och blandat det till en enda identitet (Moore & Barker 2011). När det gäller frågan om tillhörighet svarade intervjupersonerna att de saknade en känsla av tillhörighet. Deras olika kulturella identiteter, blandade identiteter eller multikulturella identiteter resulterade i avsaknaden av tillhörighet. “Third culture individuals” beskrev att deras bristande känsla av tillhörighet beror på att de känner sig annorlunda och inte passar in. Resultaten av studien visade att TCI har egenskaper av att behärska fler kulturella identiteter, eller en multikulturell identitet. Resultaten visade även skillnaden av en kulturell identitet och känsla av tillhörighet. Fastän individerna kunde skifta mellan olika kulturella identiteter eller känna en blandning av dem, så betydde det inte att de känner någon tillhörighet till någon av kulturerna (Moore & Barker 2011).

Goldstein-Kyaga och Borgström (2009) redogör i sin bok "Den tredje identiteten - ungdomar och deras familjer i det mångkulturella, globala rummet" sin forskning kring globaliseringens påverkan av identiteten. De studerar detta genom intervjuer med ungdomar som lever i multietniska miljöer och huvudintressent var att undersöka hur dessa individer som levt i en mångkulturell miljö identifierar sig. Goldstein-Kyaga och Borgström har utifrån ungdomars livsberättelser och diskussioner kommit fram till att det finns en ny typ av identitet, ett förhållningssätt som innehåller olika typer av identiteter. Ungdomar som växt upp i multikulturell miljö kan inte identifiera sig med någon etnisk eller nationell identitet och de nekar även till att de är halvbor eller blandningar som till exempel svensk-persisk. De kan inte identifiera sig som något specifikt utan de identifierar sig med något tredje och ser sig som både-och.

Goldstein-Kyaga och Borgström menar att den tredje identiteten blir vanligare i Sveriges storstäder och även etniska svenskar som ingår i den mångkulturella kontexten kan tillhöra den tredje identiteten. Författarna framför att identitet inte är något fast utan något som är föränderligt och en process som styrs av det kulturella och sociala sammanhanget. De ungdomar som intervjuats i detta forskningsprojekt återger att det finns ett behov av en stark identitet och en stark kultur som ska bekräftas av samhället. Ett kännetecken för den tredje identiteten är att individer är vana att växla mellan olika kulturer på ett naturligt sätt, en egenskap som individerna i Moore och Barkers (2011) studie också hade. Individerna i Goldstein-Kyaga och Borgströms studie menar att de inte lägger någon värdering i vilken kultur som är över eller underlägsen utan istället lägger vikt på människovärdet (ibid.). Ann Runfors (2016) kommer fram till liknande resultat i en undersökning om hur andra generationens invandrare som bor i Sverige identifierar sig. Exempelvis lyfter Runfors fram att dessa unga vuxna inte kan identifiera sig med så kallade bindestrecksidentiteter eller halvbor. Även om hon inte talar om en tredje identitet beskriver de unga i studien en identitet som positioneras på ett liknande sätt som denna (ibid.).

2.2 Avståndstagande från det ”svenska”

I sin avhandling “Inte samma lika” undersöker Åsa Andersson (2003) bland annat känslan av tillhörighet hos unga tjejer och hur dessa identifierar sig, dvs. som svenskar eller till deras föräldrars kulturella identitet. Informanterna nämner att de aldrig hört någon som har utländska föräldrar kalla sig för svensk, oberoende om de är födda i Sverige eller inte. De själva ser sig inte som svenskar och att identifiera sig som svensk skulle innebära att de tar avstånd från det som deras föräldrar identifierar sig med. Informanterna menar även att det svaret kan bero på sammanhang och kan bero på vem som ställer frågan om identitet. En av informanterna nämner att hon inte känner sig svensk trots att Sverige är det enda landet hon växt upp i. Trots det kan hon inte känna sig hemma i Sverige, detta bland annat på grund av erfarenheter av rasism gentemot henne från tjänstemän i uniform. När hon berättar om sina erfarenheter med poliser och väktare menar hon att det ligger en djupt förankrad rasism i samhället, en misstro mot ungdomar som inte ser svenska ut. Hon har upprepade gånger påmint om att hon inte hör hemma här.

Mauricio Rojas (2001), en annan forskare som också nämner avståndstagandet från det “svenska” har i sin studie “Sveriges oälskade barn: att vara svensk men ändå inte” intervjuat en grupp på sex ungdomar mellan 17 och 20 år. Det dessa ungdomar hade gemensamt var att de hade föräldrar som var födda utomlands eller invandrade till Sverige som barn. Ingen av ungdomarna kunde identifiera sig helt och hållet som svensk och uttrycka “jag är svensk”. Alla ungdomar betonade olikheten från svenskar och beskriver svenskheten som ett sätt att vara, ett tankesätt vilket de inte kan identifiera sig med. Trots att Rojas använde ordet “invandrare”, så tryckte intervjupersonerna på ordet “utlänning” istället. Det faktum att de inte använde ordet invandrare och istället utlänning, menar Rojas är en viktig skillnad då det visar att de tillhör något annat istället, en annan kulturell eller nationell tillhörighet (ibid.).

De individer som Rojas (2001) intervjuade tillhörde andra generationens invandrare och Rojas beskriver dessa ungdomar befinna sig i en speciell situation då deras identitet bygger på en svensk socialisation då de gått i svenskt dagis, svensk skola osv. Ett resultat av ungdomarnas utanförskapskänsla visade sig genom en gruppsolidaritet och gruppidentitet

bland de som känner sig utanför. Trots att de hade olika bakgrunder bildade de en försvarsallians mot den svenska befolkningen, en gemenskap som byggde på känslan att vara annorlunda, avvikande och i denna gemenskap kunde även några avvikande svenskar få plats. Känslan av utanförskap och social förnedring bildade nya kollektiva identiteter (Rojas 2001).

2.3 ”Vi och dem”

Rojas (2001) använder begreppet “ghetto” i syfte att benämna utsatta områden. Enligt Rojas är ghetton även viktigt då det ger en identitet åt de individer som är föraktade i majoritetssamhället. Därför svarar även ungdomar från förorten att det bästa med t.ex. Rosengård är att nästan alla är “utlänningar”, dvs jämlika, men även de svenskar som bor i förorten är “utlänningar”, dvs en jämlik individ som är medborgare av det lilla samhälle av främlingar som funnit varandra i utanförskapet. Utsatta områden är emellertid en underordnad värld som präglas av bidragsberoendets stigma, ekonomisk marginalisering, och dess medlemmar har få chanser att bygga upp en trygg och självständig identitet med parasitstämpeln i pannan (ibid.).

Brune (2004) har i sin avhandling visat hur media förmedlat kategorierna svensk och invandrare som motsatspar vilket sker i ett “vi och dom-tänkande”. Det “svenska” är en återkommande norm som är eftersträvansvärt och normalt, när det däremot gäller bilden av invandrare så förmedlas det genom nyheter som handlar om sociala problem, bidragsberoende, kriminalitet, våldsbrott, utanförskap och patriarkala värderingar. “Förorten” förmedlas som något som inte hör hemma i det svenska samhället och jämförs med “det riktiga Sverige”.

Förutom den tidigare forskning som presenterats finns det även en relevant kvalitativ undersökning som genomförts av Diskrimineringsombudsmannen som handlar om upplevd diskriminering i samhället. Studien baseras på 92 djupintervjuer och åtta fokusgruppsdiskussioner. De olika grupperna fördelas över de olika diskrimineringsgrunderna kön, könsidentitet och könsuttryck, etnisk tillhörighet, religion och annan trosuppfattning,

funktionsnedsättning, ålder och sexuell läggning. Diskriminering som grundar sig på etnisk tillhörighet är en av den vanligaste typen av diskriminering i Sverige.

I Diskrimineringsombudsmannens rapport (2010) framkom det att många uttrycker frustration över att de blir behandlade utifrån samhällets fördomar om "invandrare" och blir kategoriserade utifrån antingen "invandrare" eller "svensk". Den etniska tillhörigheten är en stor del av identiteten, men individen vill inte bli kategoriserad utifrån sin etnicitet. På grund av att den etniska tillhörigheten är en del av identiteten får diskriminering även konsekvenser för självbilden och den psykiska hälsan. Individen isolerar sig från samhället och umgås bara i den egna kretsen av människor som liknar en själv och där känner individen trygghet. Folkhälsoenkäten visar även att människor som upplevt kränkande behandling har lägre tillit till samhället och offentliga institutioner. Yngre män uppgav att de känner sig extra utsatta för misstänksamhet och genomgår fler kontroller av poliskåren enbart på grund av deras etniska tillhörighet som är en annan än svensk. Dessa män uppgav ha ännu lägre tillit till samhället i övrigt. Då diskriminering baseras på fördomar utifrån människors grupp tillhörighet, krävs det en attitydförändring för att minska diskrimineringen i samhället, menar DO (2010).

Diskrimineringen har institutionaliserats och förekommer även på strukturell nivå som till exempel inom politiken, arbetsmarknaden, utbildningssystemet och media. Majoritetssamhället har kategoriserat samhället genom "vi" och "de andra" och det är "de andra" som diskrimineras då majoritetssamhället och de privilegierade grupperingarna i samhället gynnas av denna typ av samhällsorganisering (SOU 2005:41). Så länge majoritetssamhället inte erkänner att det faktiskt finns en diskriminering av "de andra" kan inte dessa diskrimineringsmekanismer ändras. Vidare har Sverige och även Europa ett dilemma som måste uppmärksammas och deklARATIONER om jämlikhet, lika rättigheter - och möjligheter måste förverkligas och gälla hela befolkningen oavsett hudfärg, kön, klass, religiös eller etnisk bakgrund (ibid.).

Behtoui (2019) har genomfört en kvantitativ enkätstudie som undersöker hur ungdomar i Sverige identifierar sig för olika grupper i samhället, både i skolan, i deras bostadsområde samt utanför Sverige. Resultatet av studien visade att identiteten för ungdomar med utländsk bakgrund var kontextbundet och skiftade beroende på vem de interagerade med. Behtoui

(2019) menar att ungdomarna försöker hitta en balans för att dels känna sig som en del av sitt och sina föräldrars ursprung, samtidigt som de strävar efter att anpassa sig till det svenska samhället. Ungdomarna menar att det finns en skillnad mellan hur de identifierar sig utomlands och hur de identifierar sig i Sverige. Utomlands presenterar de sig som svenskar, till skillnad från Sverige där de inte presenterar sig som svenskar (ibid., se även Bečević, Dahlstedt & Frempong 2018).

3 TEORETISKA UTGÅNGSPUNKTER

Uppsatsens teoretiska ramverk bygger på postkolonial teori. Eftersom det postkoloniala forskningsfältet är så brett har jag valt att utgå ifrån Homi K. Bhabhas (2004) teori samt Stuart Halls (1992,1996a, 1999) teori, då deras teorier är applicerbara på studiens syfte och frågeställningar och behandlar frågan om identitet.

Jag har främst utgått från Homi K. Bhabhas teori som behandlar begreppet hybriditet då Bhabhas bruk av begreppet har varit mest inflytelserikt inom forskningsfältet (Loomba 2005). För att förstå Bhabhas definition av begreppet hybridisering så är det även viktigt att förstå hans syn på kultur, vilket är något som kommer att redogöras i detta avsnitt. Bhabha är även en av de viktigaste teoretikerna för den postkoloniala teoribildningen och hans begrepp är centrala för postkolonial teori. För att beskriva Bhabhas teori har jag utgått från hans egen bok "The location of culture" (2004) som innehåller en samling av hans viktigaste uppsatser. I syfte att lättare kunna förstå hans skrifter har jag även använt mig av Huddart Davids (2006) bok "Homi K. Bhabha" där Huddart utgått från "The location of culture" (1994) för att beskriva Bhabhas teori och begrepp på ett lättförståeligt sätt. Jag har även använt mig av Eriksson et.al (1999) samt Ania Loomba (2005) bok som behandlar postkoloniala studier och ger en bakgrund till postkolonial teori, samt förklarar begreppet "hybriditet" utifrån Bhabhas, samt andra teoretikers diskussioner kring begreppet. För att komplettera de aspekter som Bhabha inte lyfter upp, använder jag mig även av Stuart Halls (1992,1996a, 1997, 1999, refererad i Mattson 2010) bidrag till postkolonial teori och beskriver Halls syn på kulturell identitet och subjektskonstruktion. Halls resonemang om subjektskonstruktion använder jag

för att kunna förklara skapandet av “vi” och “dem” i samhället, något som framkommer väldigt ofta i det empiriska materialet och som kan kopplas till identitetsskapandet.

3.1 Kolonialism/Postkolonialism

Kolonialism, kommer från latinets “colonia” som betydde gård, eller bosättning och syftar på romare som förr bosatte sig i andra länder men samtidigt behöll sina medborgarskap (Loomba 2005). Eftersom kolonialtiden är över kan det sägas att hela världen är postkolonial och det pågår en debatt och ett ifrågasättande om att använda prefixet “post”, som betyder “efteråt”, alltså efter kolonialismen, just för att det är tveksamt om koloniserade länder verkligen kan beskrivas som postkoloniala. Den postkoloniala teorin beskriver hur den europeiska kolonialismen lett till ett “andrafierade” av allt annat som inte är västerländskt och indelningen av olika raser var under kolonialismen nödvändig för att konstruera “det europeiska självet” (Loomba 2005: 111). Under 1500- och 1600-talet i Europa konstruerades de europeiska identiteterna utifrån religiös tillhörighet. Loomba (2005) menar att kristna identiteter konstruerades i opposition till islam, judendom och hedendomen. Islam var den största motsatsen till kristendomen och var därför det största hotet (ibid.). Arabiska muslimer associerades senare med mörkhyade människor och det kulturella och religiösa fördomarna mot både mörkhyade och muslimer förstärktes då de ansågs vara djävulens verk. De europeiska staterna utvecklade samma stereotyper av främlingar och bland annat turkar, afrikaner, judar, indier ansågs vara lata, våldsamma, giriga, brutala och irrationella. Europa producerade tillsammans utomeuropeiska folkens specifika särdrag. Trots att Europa hade olika nationella kulturer så bildades det en paneuropeisk “västerländsk” kulturell gemenskap som skapade klyftor mellan Europa och “de andra” (Loomba 2005).

3.2 Hybriditet och det tredje rummet

Den postkoloniala forskningen har ägnat sig åt frågor kring mellanpositioner och idé - och identitetsblandningar som kolonialismen skapat. Det finns olika debatter kring begreppet hybriditet men för att först förstå begreppets betydelse har utgångspunkten varit Robert Youngs (1990) definition av hybrid som förklarar att hybrid tekniskt sätt innebär en korsning mellan två arter (refererad i Loomba 2005). Kolonialismen strävar efter att civilisera den

“andra” men samtidigt låsa fast denna i en oändlig “annanhet”. Loomba (2005) beskriver att innan ordet hybriditet blev aktuellt, skapades ordet “transkulturering” av den kubanske antropologen Fernando Ortiz (1995). Transkulturering enligt honom innebar en blandning av olika folkgrupper och syftet med begreppet var att problematisera äldre teorier som handlade om kolonial interaktion då han ansåg att det hade begränsat den marginaliserade gruppen (Loomba 2005). Vidare menar Loomba (2005) att begreppet “transkulturering” även användes av Mary Louise Pratt (1992) för att beskriva den tvärkulturella anpassningsprocessen, eller som Pratt kallar det: “kontaktzonen” där kulturer möts, berör varandra och brottas med varandra. Båda kulturerna ger och tar, detta försvårar kategoriseringen av “européer” och “andra” (Loomba 2005).

Enligt Bhabha (2004) finns det inga “rena” kulturer som formar identiteter utan identiteter är enligt teoretikern blandade. Detta kallar han för kulturella hybrider. Han menar att man inte kan se kultur som ett enskilt fenomen då kulturer har kontakt med varandra. Denna ständigt pågående process leder till en kulturell blandning. Bhabha påpekar att hybridkulturer inte är två rena kulturer som interagerar, utan han uppmärksammar istället vad som händer mellan kulturer, och på gränserna för kulturer. Denna gräns kallar han för liminal och termen betonar på att det som ligger mellan formar nya kulturella former eller identiteter (Huddart 2006). Med “Location of culture” menar han inte att denna plats är metaforisk utan han menar att kulturens plats är rumslig och tidsmässig och att liminalen oftast finns i postkoloniala sociala utrymmen (ibid.). Loomba (2005) nämner att Bhabha även trycker på att koloniala identiteter alltid involverar ångest och instabilitet och att koloniatören samt den koloniserade är beroende av varandra. Ångesten baseras på stereotypa framställningar som påverkar känslan av självidentitet. Vidare nämner Loomba (2005) att de koloniala identiteterna är i ständig förändring.

I en intervju av Jonathan Rutherford där Bhabha medverkar belyser han att hybridisering representerar det “tredje skapade rummet” där andra positioner kan utvecklas. Dock påpekar han att man inte kan se detta “tredje rum” som en specifik identitet utan han använder istället ordet identifikation. Han försöker beskriva hybridisering som att identifikationen sker i form av en identifieringsprocess med, och genom “annanhet”. Det innebär att det inte är mötet

mellan två kulturer som skapar en korsning utan den ständiga processen som kulturer möts i skapar något nytt och annorlunda (Eriksson et.al 1999).

3.3 Kulturell identitet

Begreppet etnicitet används för att föreställa biologiskt och kulturellt stabila identiteter. Stuart Hall (refererad i Loomba 2005) menar emellertid att begreppet är kopplat till imperialistiska, nationalistiska och rasistiska egenskaper och menar att identitet istället ska definieras som en konstruerad process. Hall beskriver strävan efter den egna kulturella identiteten som ett sökande efter ett "kollektiv" eller "autentisk jag" som människor med gemensam historia och traditioner delar. Han påpekar att kulturell identitet kan betraktas som en fråga om "blivande" och "vara", och behöver inte alltid vända tillbaka till idén om en kollektiv förkolonial kultur och ett förflutet som hela tiden väntar på att upptäckas. Hall, i jämförelse med andra postkoloniala kritiker, avfärdar däremot inte helt den rena och stabila ursprungliga identiteten. Han menar att kulturell identitet faktiskt är något konkret och med en specifik historia (Loomba 2005).

3.4 Subjektskonstruktion

Hall (1992,1996a, 1999) är en av de postkoloniala teoretiker som har fördjupat sig i resonemang kring dualistiska motsatspar och etnicitets - och identitetskonstruktion. Detta benämner han som subjektskonstruktion (refererad i Mattsson 2010). Hall (1997) menar att individen skapar sin identitet genom att spegla sig det individen möter. Detta sker genom att individen jämför sig med andra och identifierar skillnader och likheter. Individen kan jämföra sig med konkreta personer men även med kulturella bilder och stereotyper. Subjektskonstruktionensom Hall kallar det, eller identitetskonstruktionen pågår hela tiden och förändringsbart. Subjektet menar Hall är flexibelt, föränderlighet och situationsberoende (Hall 1997).

4 METOD

I denna del av uppsatsen presenteras metod, material, urval och tillvägagångssätt för insamlingen av materialet. Vidare framgår även de etiska övervägandena som skett under arbetets gång i detta avsnitt av uppsatsen.

4.1 Metodologiska överväganden

En kvalitativ metod har valts i denna studie och för att kunna besvara studiens frågeställningar har semistrukturerade intervjuer varit en relevant metod. Syftet med undersökningen är att undersöka andra generationen invandrades känsla av identitet och tillhörighet i relation till samhällelig segregation och diskriminering. Studiens frågeställningar besvaras utifrån intervjupersonernas egna uppfattningar och synsätt på deras identitet och känsla av tillhörighet, och det är det som är intressant för studien, vilket även Bryman (2011) nämner är det kvalitativa metodens syfte.

När forskare studerar olika samhällsfenomen är forskarna en del av själva forskningsområdet, då forskaren oundvikligt är en del av samhället. Därför kan forskaren aldrig helt vara objektiv och distanserad till forskningsområdet (Bryman 2011). Styrkan med den kvalitativa metoden är att forskare kan beskriva social interaktion och fånga upp nyanser, värderingar och få en ökad förståelse av utsatta gruppers perspektiv. Det är något som inte går att mäta med siffror ifall kvantitativa metoder tillämpas (Ahrne & Svensson 2015). En av riskerna med en kvalitativ metod är att risken för subjektivitet ökar då resultaten bygger på forskarens egen uppfattning om vad som är av vikt för studien. Dock är det deltagarnas perspektiv som är betydelsefullt i en kvalitativ undersökning. De är vad deltagarna uppfattar som viktigt som är utgångspunkten i undersökningen (Bryman 2011). Hade en kvantitativ metod använts hade möjligheten till en fördjupad förståelse av deltagarnas berättelser inte varit möjlig. Forskningsproblemet som undersöks i uppsatsen hade kunnat undersökas med hjälp av andra olika metoder och utifrån en rad olika empiriska material. Dock är en av fördelarna med att använda sig av intervjuer att en mer verklighetsförankrad beskrivning kan ges av andra generationens invandrare, då det faktiskt är denna grupp som upplever problematiken.

4.2 Semistrukturerade intervjuer

Jag har valt att samla in min empiri genom individuella semistrukturerade intervjuer. I en kvalitativ forskning kan intervjun avvika från intervjuguiden och intervjupersonen leder intervjun i den riktning som intervjupersonen anser vara viktigt att diskutera, vilket är positivt i en kvalitativ intervju. Med en för strukturerad intervju, försvinner poängen med intervjun, vilket är det interaktiva elementet (Alvehus 2013). Intervjuaren i en semistrukturerad intervju, kan även ställa följdfrågor vilket gynnar studien då forskare oftast är intresserade av detaljerade och fylliga svar (Bryman. 2011). Jag har utformat min intervjuguide utifrån olika teman som kopplas till mitt syfte och mina frågeställningar (Bryman 2011). De olika teman jag har använt mig av i min intervju har varit identitet, segregation, diskriminering, och kriminalitet. Temat kriminalitet användes inte i denna studie då jag senare kom till insikt att det inte var relevant för studiens nuvarande syfte och frågeställning. För att kunna sätta in svaren i ett sammanhang är det viktigt att ta reda på intervjupersonernas bakgrundsfakta (ibid.). Frågor om bakgrundsfaktan ställdes i början av intervju som en inledande del av intervjun för att lätta på stämningen. Samma intervjuguide användes vid varje intervjutillfälle, dock ställdes inte frågorna i samma ordning och vissa av frågorna uteslöts då det hade inneburit en upprepning av svar. Följdfrågorna som ställdes var också annorlunda beroende på hur respondenterna svarade och syftet med intervjun var att intervjupersonen skulle tala själv, utan att jag som forskare lägger mig i för mycket. Detta för att jag var ute efter respondentens egen berättelse (Alvehus 2013).

4.3 Telefonintervjuer

De semistrukturerade intervjuerna genomfördes via telefon på grund av rådande läge då världen har drabbats av en pandemi, Covid-19. Detta gör att det är viktigt med social distansering och Lunds Universitet beslutade därför att intervjuer ska genomföras via telefon. Fördelarna med telefonintervjuer enligt Bryman (2011) är att det är mer kostnadseffektivt än intervjuer som sker i ett fysiskt möte. Den främsta fördelen med telefonintervjuer är att det ibland kan vara lättare att ställa känsliga frågor via telefon och det är även lättare för intervjupersonen att svara på känsliga frågor via telefon då intervjuare och intervjuperson inte träffas fysiskt. I denna studie ställdes frågor kring identitet, tillhörighet, segregation och

diskriminering. Detta är ämnen som kan upplevas som känsliga och kan därför vara enklare att besvara via telefon. Bristerna i denna metod är att intervjuaren inte kan se respondentens kroppsspråk och miner för att se hur han eller hon reagerar när en viss fråga ställs och forskaren ska vara medveten om att tekniska problem kan uppstå vid inspelning av intervjuerna via telefon. I denna studie uppstod inga problem med inspelning och för att säkerställa att intervjun spelas in användes appen "TapeACall". Bryman (2011) nämner även att det inte är bra att utföra längre intervjuer via telefon, dock upplevdes det inte vara någon svårighet med att ha långa intervjuer via telefon och det var till studiens fördel då respondenterna under intervjutillfället troligen befann sig i en bekväm och trygg miljö. Hade intervjuerna skett i ett fysiskt möte hade miljön möjligtvis haft en större påverkan på intervjupersonernas svar. En annan fördel med telefonintervjuer är även att det finns en viss distans mellan intervjuare och intervjuperson (Bryman 2011).

4.4 Urval

När det gäller kvalitativa intervjuer är det viktigt för resultatet och trovärdigheten i undersökningen att tänka på vilka individer som ska intervjuas (Ahrne & Svensson 2015). Det urval som jag har valt att använda mig av kallas för målstyrt urval. Detta innebär att jag valt ut intervjupersoner som är relevanta för min studie. De flesta som skriver om urvalstekniker inom kvalitativ forskning rekommenderar ett målriktad, målstyrt urval (Bryman 2011). Jag har valt att intervju sex personer då jag ansåg att det är ett antal som kan säkerställa att det material jag samlar in är relativt oberoende av den enskilda personens uppfattningar. Dock är sex personer ett snävt urval i relation till hur många individer det finns som tillhör andra generationens invandrare. Resultatet kan därför inte antas vara generaliserbart för hela populationen. Jag har valt att ha en blandning av kvinnor och män med anledning av att undersökningsgruppen ska vara representativt (Eriksson- Zetterquist & Ahrne 2015). Då ingen av personerna som intervjuades inför denna studie identifierade sig som icke-binär fanns inte möjligheten att fördjupa sig i deras upplevelser i relation till det forskningsområde som är i fokus för denna uppsats.

Urvalet har utgått från kriterierna att intervjupersonerna ska vara myndiga, ha två utlandsfödda föräldrar samt att de själva ska vara födda i Sverige. Jag har inte valt att avgränsa urvalet till någon specifik nationalitet däremot kan intervjupersonernas ursprung påverka resultatet beroende på vilket land och kultur deras föräldrar kommer ifrån. Respondenterna i denna studie har bakgrunder från Irak, Libanon, Bosnien och Kosovo. Urvalet har även begränsats till att individerna ska vara uppvuxna i Malmös multikulturella och segregerade områden. Anledningen är att jag i studien enbart vill undersöka andra generationens invandrades perspektiv, då de är uppvuxna i ett svenskt samhälle, men samtidigt i en hemmiljö med en kultur från ett annat land. Det faktum att urvalet begränsats till segregerade områden i Malmö kan påverka studiens resultat då resultatet möjligtvis hade sett annorlunda ut ifall urvalet inte begränsats till segregerade områden.

För att nå dessa individer gick jag via en bekant som har ett brett kontaktnät och kunde koppla mig till individer som uppfyllde kriterierna. Jag valde att gå genom en bekants bekanta för att jag inte skulle ha en personlig relation till de intervjuade. Under intervjuernas gång kunde jag komma i kontakt med fler individer som uppfyllde kriterierna vilket innebär att ett snöbollsurval också har använts. Snöbollsurval innebär att forskaren använder sig av personer som han eller hon varit i kontakt med och intervjuar, för att hitta ytterligare att intervjuas vilket gör att forskaren får en genväg till att identifiera lämpliga personer för studien (Alvehus 2013). Intervjuerna hölls individuellt med var och en utav intervjupersonerna med anledning av att intervjupersonerna inte skulle påverka varandras svar då intervjupersonerna i en grupp kan vara mer benägna att dela med sig av svar som är kulturellt förväntade eller accepterade åsikter (Bryman 2011).

4.5 Tillvägagångssätt

I samband med att jag fick kontakt med intervjupersonerna började jag boka in våra möten via telefon. Eftersom jag använde mig av en semistrukturerad intervju så hade jag en färdig intervjuguide men under intervjuernas gång så var jag väldigt flexibel med frågornas ordningsföljd och uteslöt vissa frågor då vissa respondenter redan hade besvarat frågeställningen i en annan fråga. De olika intervjupersonerna fokuserade på olika saker och det var även syftet med att ha en semistrukturerad intervju. Trots att intervjuerna såg olika ut i

deras utformning så höll alla intervjupersonerna sig till temat och i vissa fall fick jag styra intervjun lite för att inte riskera att gå ifrån ämnet. Jag började alla mina intervjuer med lite bakgrundsfakta om mig själv och om studien samt med att ställa frågor om intervjupersonernas bakgrundsfakta för att lätta på stämningen och lära känna intervjupersonerna kort innan vi går in på svaren. De teman jag sedan använde mig av under intervjun var: identitet, segregation, diskriminering och kriminalitet. Den empiri jag samlat in kring temat kriminalitet valde jag att inte ta med i min analys då jag under arbetets gång kom till insikt att temat inte var relevant till arbetet. Intervjuerna varade mellan 30-45 minuter, beroende på hur pratglada respondenterna var. Intervjuerna gick bra, respondenterna var väldigt tacksamma över att få vara delaktiga i studien och tyckte att det var ett intressant ämne. Intervjuerna spelades in med hjälp av en inspelningsapp som jag laddade ner på telefonen och transkriberades sedan.

4.6 Bearbetning och analys

När det empiriska materialet var insamlat och transkriberat började analysen, och för att kunna analysera sitt material måste forskaren börja med att sortera och reducera materialet (Rennstam & Wästerfors 2015). Det första steget när jag satt med mitt insamlade material var att bekanta mig med materialet genom att läsa igenom det flera gånger och få en uppfattning om vad det handlar om (Alvehus 2013) och vilken information jag samlat in som är relevant för studiens syfte och frågeställningar. Sedan, satt jag med en stor mängd transkriberat material framför sig, och då började jag med att "översätta" intervjumaterialet till samhällsvetenskapliga begrepp för att få ordning på materialet. Detta kallas för kodning (Rennstam & Wästerfors 2015) eller tematisering (Alvehus 2013). Ofta spelar det teoretiska intresset och forskarens förförståelse en stor roll då tematiseringen görs med ett visst syfte (ibid.) och i denna studie användes begrepp från den teoretiska ansatsen samt från tidigare forskning. Som forskare är det vanligt att koda med begrepp som favoriseras (Rennstam & Wästerfors 2015) och det är något som forskaren måste ha i åtanke vid kodning. Under kodningen var jag kritisk till alla begrepp som användes för att koda, detta för att säkerställa att det är relevant till analysen och relevant för att besvara studiens syfte och frågeställningar.

Jag använde mig av begrepp som kan kopplas till studiens syfte och frågeställningar för att kunna identifiera det material som verkligen besvarar studiens frågeställningar. De olika begrepp som jag kodade mitt material med var "hybriditet", "tredje kultur", "segregation", "vi och dem", "rasism" och "mellanförskap". Jag reducerade sedan de olika koderna och slog ihop ett antal koder som sedan bildade 3 teman. De koder jag slog ihop var "hybriditet" med "tredje kultur", "segregation", "rasism" och "mellanförskap" slogs ihop och "vi och dem" behöll jag som ett eget tema. Detta för att senare i avsnittet "resultat och analys" kunna koppla empirin med teorin och tidigare forskning. Därefter reducerade jag materialet och plockade enbart in den empiri som är relevant för studien. Samtidigt som materialet är selektivt är det viktigt att det även är rättvist (Rennstam & Wästerfors 2015). Efter att ha sorterat och reducerat materialet har jag till sist argumenterat. Det är här som forskaren har chansen att formulera egna förklaringar, skapa en självständig argumentation och inte enbart redovisa sitt material. Detta är viktigt för mig då jag strävar efter att bidra till forskningen och öka kunskapen kring detta ämne.

4.7 Metodens tillförlitlighet

Reliabilitet och validitet är kriterier som används i kvantitativ forskning för att mäta kvalitén i en undersökning. I många fall använder sig även kvalitativa forskare av dessa begrepp för att mäta kvaliteten på sin studie. Jag har valt att inte använda mig av dessa begrepp och istället använda mig av alternativa kriterier som passar bättre för att mäta kvalitén i kvalitativa studier. Bryman (2011) menar att Lincoln & Guba (1985) föreslår två andra grundläggande kriterier till kvalitetsmätning. Dessa begrepp är tillförlitlighet och äkthet. Tillförlitlighet har fyra andra delkriterier: "trovärdighet", "överförbarhet", "pålitlighet" och "en möjlighet att styrka och konfirmera". Trovärdighet innebär forskaren säkerställt att studien utförts enligt de regler som finns samt att man rapporterar resultaten till de personer som är deltagit eller ställt upp i studien för att de ska kunna bekräfta att forskaren uppfattat deras verklighet på rätt sätt (Bryman 2011). I denna studie har reglerna och riktlinjerna från Lunds Universitet följts. Genom litteraturen som handlar om hur forskning bedrivs har det kunnat säkerställas att studien utförts enligt de regler som finns.

Överförbarhet handlar om hur användbart resultatet är i andra sociala miljöer då det inom kvalitativ forskning oftast undersöks en liten grupp som har vissa gemensamma egenskaper och det undersöks på djupet. Att undersöka på djupet är även eftersträvansvärt inom kvalitativ forskning. Då kvalitativ forskning oftast innebär undersökning av en liten grupp eller undersökning av individer som har gemensamma egenskaper ska forskaren sträva efter att ge fylliga beskrivningar av detaljerna som framkommer i undersökningen. Genom att forskaren ger fylliga beskrivningar kan andra personer med hjälp av dessa detaljrika beskrivningar bedöma hur överförbara resultaten är i en annan social miljö (Bryman 2011). Intervjupersonernas bakgrund, familjesituation, kön, boendoområde och utbildningsnivå har beskrivits och de genomförda intervjuerna i denna studie varade mellan 30-45 minuter. Intervjuerna har transkriberats på ett utförligt och detaljerat vis. Denna utförliga information ger möjlighet för andra personer att kunna bedöma hur pass överförbara resultaten är.

Det tredje kravet handlar om pålitlighet och det innebär att forskaren är noggrann med att redogöra forskningsprocessen på ett fullständigt och tillgängligt sätt. Med forskningsprocess menas problemformulering, urval, fältanteckningar, transkriberingar och beslut rörande analys (Bryman 2011). Jag har redogjort för processen i detalj och försökt ge fylliga beskrivningar av tillvägagångssättet, urvalet, val av teori, problemformuleringen och transkriberat intervjuerna väldigt noggrant för att få med respondenternas exakta svar. Möjlighet att styrka och konfirmera innebär att forskaren försöker säkerställa att ha agerat i god tro dvs. inte låtit personliga värderingar eller teoretisk val påverka resultatet och slutsatserna i studien (ibid.). Eftersom jag som utför studien är ensam skribent och inte har en annan kursare som kan granska studien, har en vän istället granskat uppsatsen tillsammans med mig. Min handledare har också fungerat som granskare men även examinatorn som också granskar studien. Guba och Lincoln (refererat i Bryman 2011) menar att granskarnas uppgifter är att konstatera i vilken utsträckning resultaten kan styrkas.

Äkthet innefattar enligt Bryman (2011) kriterier som allmänt rör forskningspolitiska konsekvenser. Äkthet har fem andra delkriterier. Rättvis bild handlar om frågan ifall studien ger en tillräckligt rättvis bild av respondenternas olika åsikter och uppfattningar. I avsnittet resultat och analys har respondenternas olika åsikter och berättelser återgetts och intervjupersonernas åsikter har presenterats på ett relativt jämlikt vis i avsnittet resultat och

analys. Ontologisk autenticitet berör frågan ifall undersökningen hjälper de personer som ställt upp för intervju att komma till en bättre förståelse av sin sociala situation (ibid.). Intervjupersonerna kan ha kommit till en djupare insikt vad gäller frågan kring deras känsla av identitet och tillhörighet och i övrigt deras sociala situation, då de under intervjun fått tillfälle att reflektera kring dessa frågor på ett djupare plan. Pedagogisk autenticitet handlar om undersökningen bidragit till att intervjupersonerna fått en bättre bild av hur andra individer som befinner sig i samma miljö upplever saker och ting (ibid.). De andra generationens invandrare som läser denna uppsats skulle kunna få en ökad förståelse för hur andra individer som befinner sig i samma, eller liknande situation upplever sin identitet och tillhörighet. Katalytisk autenticitet handlar om undersökningen bidragit till att intervjupersonerna kan förändra sin situation och taktisk autenticitet handlar om respondenternas möjligheter till att vidta åtgärder förbättrats. (ibid.). På grund av studiens begränsade omfattning och på grund av tidsbrist har inte någon uppföljningsintervju varit möjlig för att kunna identifiera ifall intervjupersonerna kunnat förändra sin situation.

4.8 Förförståelse

Mina förkunskaper och intresse för detta ämne kan även spela en roll i frågan om studiens tillförlitlighet. Jag som författare av studien är född i Sverige men har föräldrar som invandrat från Rumänien och har under hela min barndom och ungdom funderat över min identitet och balansen mellan de olika kulturer jag befann mig i. Jag har alltid varit intresserad av att fördjupa mina kunskaper kring detta ämne då jag som ung tonåring inte kände mig hemma någonstans. I Sverige sågs jag som rumän och frågan “var kommer du ifrån?” var ständigt förekommande i vardagen. I Rumänien var jag “svensken”. Det har varit viktigt att undersöka detta ämne både för att själv, för att fördjupa mina kunskaper kring ämnet men även för att sprida vidare denna kunskap till yrkesverksamma. På grund av min förförståelse och långvariga intresse för ämnet blir det svårt att replikera undersökningen då andra forskare kan ha annan förförståelse kring ämnet, eller ingen alls. Att vara en del av forskningsprojektet kan innebära svårigheter att vara neutral och objektiv (Ahrne & Svensson 2015) samtidigt som det kan ha varit en fördel för studien att ha en liten förförståelse då mitt brinnande intresse för ämne bidragit till stort engagemang för varje intervju och studien överlag. Det var även en

fördel att jag som andra generationens invandrare var forskare då respondenterna uttryckte mer bekvämlighet och kunde enligt de själva, vara mer öppna med sina svar.

4.9 Etiska överväganden

Samtidigt som forskning är viktigt både för samhällets och individernas utveckling, så finns det krav för att samhällets medlemmar ska skyddas mot obefogad insyn i deras liv. Medborgare ska inte heller utsättas för fysiskt eller psykisk skada, förödmjukelse eller kränkning. Det kallas för individskyddskravet. Forskningskravet, som är till för att samhället ska utvecklas, och individskyddskravet, ska alltid vägas mot varandra. Tillskotten av kunskap som forskningen ger ska vägas mot negativa konsekvenser som kan drabba undersökningsgruppen (Vetenskapsrådet s.5). I denna studie var det mer relevant att intervjua unga vuxna då identitet är ett känsligt ämne som ungdomar under 18 år möjligtvis inte reflekterat kring än. Att intervjua ungdomar om deras identitet hade varit problematiskt då individer i ung ålder inte riktigt är lika säkra i sin identitet som en vuxen individ oftast är. Därför valde jag att intervjua unga vuxna. Frågeställningarna och intervjuerna är etiskt försvarbara då de inte kommer att påverka intervjupersonerna mer än att de får berätta sitt perspektiv och sina erfarenheter och dela med sig av sina tankar kring hur de uppfattar sin identitet och hur de tänker kring sin tillhörighet till samhället och till deras kulturer.

Individskyddskravet kan delas upp i fyra huvudkrav: informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Informationskravet innebär att jag som forskare har informerat undersökningsdeltagarna om forskningsprojektet, om deras uppgift och villkor i undersökningen, om samtycke, frivilligt deltagande och rätt till att avbryta sin medverkan (Vetenskapsrådet s.7). Detta har jag främst gjort genom ett informationsbrev som skickats till deltagarna innan intervjun. Jag har även bitt deltagarna om samtycke kring medverkan och även kring inspelning under intervjun enligt samtyckeskravet (Vetenskapsrådet s.9). Enligt Vetenskapsrådet (s.12) ska personuppgifter om intervjupersonerna behandlas med konfidentialitet och förvaras så att obehöriga inte får tag på uppgifterna. Detta kallas för konfidentialitetskravet (ibid.). För att hålla intervjupersonernas identitet hemlig så har andra namn används i uppsatsen. Detta för att studien behandlar personliga och känsliga uppgifter som intervjupersonerna delat med sig i förtroende. Separat på ett papper som enbart jag har

tillgång till, förvaras deras riktiga namn och pappret kommer att förstöras när det inte längre är av användning. Jag kommer även att hålla intervjupersonernas identitet hemligt så att intervjupersonerna inte vet om varandras deltagande. Detta på grund av att det finns en risk att intervjupersonerna känner varandra då vissa bor i samma geografiska område. Nyttjandekravet innebär att empirin enbart kommer att användas till forskningsprojektet (Vetenskapsrådet s.14). Detta har jag även meddelat deltagarna om.

5 RESULTAT OCH ANALYS

Det empiriska materialet analyseras utifrån tidigare forskning och det teoretiska ramverket som tidigare presenterats. Informanternas namn presenteras med fingerade namn. Studiens första fråga besvaras i de fyra första underrubrikerna “mitt emellan”, “ständig anpassning”, “tredje kulturen”, “den gemensamma kulturen” och “gemenskapen bygger på utanförskap”. Underrubrikerna “vi från förorten och de från Limhamn” samt “rasism och diskriminering påverkar känslan av tillhörighet” besvarar studiens andra fråga. Analysen avslutas med en sammanfattning.

Respondenterna kommer att presenteras kort för att läsaren lättare ska kunna förstå vilken bakgrund informanterna har. Alla respondenter är födda i Sverige och har utländsk bakgrund. Fyra av intervjupersonerna arbetar, en studerar på högskolenivå och en är vid intervjutillfället arbetslös. Samtliga områden som respondenterna är uppväxta i är belägna i Malmö. Betim är 24 år, har föräldrar från Kosovo och är uppväxt i området Holma. Ali som är 25 år, och Manar som är 19 år har även de växt upp i Holma och båda två har föräldrar från Irak.. Amir som är 29 år har växt upp i området Kroksbäck och har föräldrar som kommer från Libanon. Lea är 28 år och har föräldrar som kommer från Bosnien. Hon har både växt upp i området Rosengård och Nydala. Lejla som är 21 år har också föräldrar från Bosnien och har under hela sitt liv varit bosatt i Nydala.

5.1 Mitt emellan

Respondenterna uppger att de under hela sina liv rört sig mellan två olika kulturer, hemmet och omgivande samhället och har interagerat med båda kulturerna samtidigt. De flesta kände en svårighet i att beskriva sin identitet. Ali, Betim och Lea beskriver att de är, eller har

hamnat "mitt emellan". De nekar inte till att de är svenskar men de känner sig inte heller helt som arab, alban eller bosnisk.

Jag hade inte nekat att jag är svensk, jag hade inte heller nekat att jag är Irakier, egentligen är det en svår fråga. ehh..men när jag är Irak så säger jag att jag är irakier fastän de ser mig som svensk, när jag är i Sverige så säger jag att jag är svensk så ser de mig som en irakier så jag har hamnat lite mitt emellan.

Intervju med Ali

Moore och Barker (2011) beskriver i sin studie att en kulturell blandning kan uppstå genom att individen interagerar med olika kulturer samtidigt. Bhabha (1994) styrker även detta resonemang i sin teori om hybriditet. Han menar att det inte finns några "rena" kulturer som formar en identitet, utan att identiteter är blandade (Huddart 2006). Den ständiga interaktionen mellan kulturerna leder till en kulturell blandning och koloniala identiteter menar han, involverar alltid ångest och instabilitet. Ångest och instabilitet kan även antas finnas hos respondenterna i denna studie då både Ali och Lea tycker att det är svårt att beskriva sina identiteter. Den ständiga interaktionen mellan kulturerna som Bhabha (2004) talar om, kan i detta sammanhang uppfattas som att de "utländska" kulturerna alltid interagerar med den svenska kulturen. Varken kolonisatörer eller den koloniserade är oberoende av varandra. En kan anta att kolonisatörer i detta sammanhang kan uppfattas som "invandrare" och koloniserad som "etnisk svensk". Den kulturella blandningen har skett genom att respondenterna under hela sitt liv rört sig mellan den svenska kulturen och kulturen hemma. De kan inte exakt återge vad de identifierar sig som, och uttrycker därför att de befinner sig mitt emellan. Manar uttrycker sin identitet på liknande sätt som Lea och Ali. Hon uttrycker att hennes tankar är "hälften hälften" och nämner att hon har kombinerat kulturerna till hennes egna kultur. Dock påpekar Manar att hon inte känner sig bekväm med att säga att hon är svensk-irakier.

Jag kan inte säga att jag är halvsvensk och halv irakier, men jag kan säga såhär mina föräldrar är födda i Irak men jag är född i Sverige och när jag

säger så, så känns det tydligare för människor. Om jag säger att jag är halv halv så kommer människor skratta åt dig eller tro att du är biologiskt halv halv.

Intervju med Manar

Utifrån ovanstående citat kan det förstås att Manar vill tydliggöra att hennes föräldrar är från Irak men att hon är född i Sverige. Det känns tydligare för henne och tydligare för andra individer att förstå att hon är svenskfödd med utländsk bakgrund. Ungdomarna i Goldstein-Kyaga och Borgströms (2009) studie kunde inte heller identifiera sig med en enda etnisk identitet och nekade att de var halv or eller blandningar av. De identifierade sig istället som något tredje. Manar menar att om hon uttrycker att hon är halv svensk och halv irakier så kommer människor skratta eller tro att hon biologiskt är halv svensk och halv irakier.

5.2 Ständig anpassning

Respondenterna säger att de i Sverige ses som invandrare och i föräldrarnas hemland ses de som svenskar. Ali nämner att han hamnat "mitt emellan" och Manar beskriver hur hennes tankar är delade på följande sätt: "Mina tankar är hälften hälften, har kombinerat mina tankar som har blivit Manars tankar, har kombinerat kulturerna som har blivit min egen kultur".

Moore och Barker (2011) bekräftar även de en blandning av identiteter och intervjupersonerna i deras studie förklarade att de kände en blandning av de olika kulturerna de levte i. De har tagit en del av varje kultur och blandat det till en. Respondenterna i Moore och Barkers (2011) studie uppgav även att de kunde skifta mellan olika kulturella identiteter och anpassa sig till de olika kulturerna utan att känna några svårigheter. Denna anpassning och skiftandet mellan de olika kulturella identiteterna återfanns även hos intervjupersonerna i denna studie.

Ständigt, man försöker vara mer professionell när man pratar med en svensk, när man pratar med en invandrare så behöver man inte anstränga sig lika mkt, man kan vara sig själv. När jag pratar med en svensk försöker jag ändra på

min dialekt eller när jag ska prata med någon myndighet.

Intervju med Manar

Samtliga informanter tillfrågades varför de kände behovet av att anpassa sig till den svenska kulturen. Lejla och Lea uppgav att deras anpassning handlade om att de inte ville bli utstötta och för att de inte ska ske kulturkrockar.

Jag är alltid mig själv men för att en kulturkrock inte ska ske så måste jag anpassa mig. Om jag till exempel viftar mycket med armarna så kan en svensk uppfatta som att jag är aggressiv [...]

Intervju med Lejla

Detta kan förstås med hjälp av Brunes (2004) avhandling där han menar att samhället och media förmedlat den svenska normen som en eftersträvansvärt och normalt. Respondenterna kan antas anpassa sig till den "svenska" normen för att förmedla en "normal" bild av sig själva och inte ses som avvikande. Ali uppger även att han i samtal med svenskar måste anpassa sig då de annars hade sett honom som främmande och dömt honom utifrån hur han pratar. Betim uttrycker också vikten av bekräftelse från majoritetssamhället, specifikt bekräftelsen från etniskt svenskar.

Jag tror den bekräftelsen man söker som en andra generationens invandrare är från svenskar. Om en etnisk svensk hamnar i ett samtal med mig, rent utseendemässigt är jag rätt bastant, skägg ja du fattar, och kanske har lite fördomar. Men om de får prata med mig och får höra mitt språk, inte för jag har världens bästa svenska men jag har ändå bra svenska. De kan liksom säga ja men han har ändå bra svenska liksom. Sen såna här grejer jag är skattebetalare, jag har en inkomst [...].

Intervju med Betim

I ovanstående citat uttrycker Betim att han söker bekräftelse från svenskar. I detta citat kan den svenska normen tolkas som ett korrekt språkbruk och att ha ett arbete och betala skatt är också något som Betim anser leva upp till den svenska normen. Lejla uttryckte även hon en anpassning av det svenska språket och hon uttrycker det på följande vis: "Jag anpassar även

sättet jag pratar på då jag pratar mer svensk på jobbet”. Vidare tillfrågas Betim om han anpassar sig beroende på om han talar med en etnisk svensk eller med någon med utländsk bakgrund. Han berättar vidare att hans anpassning är något han gör genuint utan att tänka på det:

Ja självklart, just på grund av att jag växt upp i mellanförskapet så är det mitt genuina beteende men ingen av de är genuina. Jag kan förstå de båda på ett sätt som de båda inte kan förstå varandra, man har varit i båda skorna. Det finns ett beteende som varken en invandrare eller en svensk har som vi har.

Intervju med Betim

Att Betim uttrycker ett genuint beteende men ändå inte, kan tolkas som att han genuint, utan eftertanke anpassar sig beroende på vilken individ han talar med. Detta stämmer väl överens med Moore och Barkers (2011) studie där det framkom att “third culture individuals” förhåller sig till olika kulturer utan att uppleva det som en svårighet utan som något naturligt. Betim menar att han förstår “de båda” på ett sätt som de inte kan förstå varandra. “De båda” kan förstås som de båda kulturerna, och han menar att han förstår de olika kulturerna på grund av att han växt upp i ett mellanförskap. Han nämner även att det finns ett beteende som varken en invandrare eller en svensk har som “vi” har. Detta tolkas som att Betim talar om ett tredje beteende som andra generationens invandrare har.

Betim kan förstå de båda kulturerna på ett sätt som de inte kan förstå varandra, och detta kan även förklaras med hjälp av Bhabhas (1994) resonemang kring hybriditet. Det som händer mellan och på gränsen för kulturer kallas för liminal och det innebär att det som ligger mellan formar nya kulturella former och identiteter. Att Betim hela sitt liv rört sig på gränsen för kulturerna, eller på liminalen kan innebära att han format en ny identitet som möjliggör en insikt i de båda kulturerna. Han menar att de olika kulturerna inte kan förstå varandra, men att han förstår de olika kulturerna då han växt upp på gränsen mellan de.

Respondenterna anpassar sig i de sammanhang där de umgås med etnisk svenska. Lejla uttrycker att hon förutom att anpassa sig på arbetsplatsen även måste förhålla sig till kulturen hon har hemma och uttrycker det som att hon kan “skilja på de världarna”. I följande citat

berättar Ali att han både anpassar sig till miljön i hemlandet men att han även anpassar sig i vissa områden i Sverige.

Asså när man är i Sverige i Limhamn eller Stureplan så får man anpassa sig helt enkelt [...] sen när jag är i Irak och dricker te tillsammans med släkten så känner jag mig irakisk. Du anpassar dig till miljön.

Intervju med Ali

Det blir tydligt i ovanstående citat hur Limhamn och Stureplan anses vara områden där Ali måste anpassa sig för att passa in. Ali poängterar vidare att Limhamn och Stureplan inte enbart är överklassområden, utan även områden där de flesta är etnisk svenska. Det blir även tydligt att Ali pekar ut just dessa områden som han menar präglas av överklassen för att han inte känner att han passar in där och att han inte är jämlik med resterande befolkning. Informanterna i Runfors (2016) studie upplevde även de en känsla av att inte passa in i de områden som de kallade för "svenska områden". I Rojas (2001) studie återfinns samma resonemang från ungdomar som är bosatta i Rosengård där de menar att det bästa med förorten är att alla är jämlika individer.

I sammanhang där de är omgivna av etnisk svenska känner respondenterna ett behov av att anpassa sig för att passa in och vara en del av majoritetsbefolkningen. Respondenterna uttrycker inte att de anpassar sig i sammanhang där de befinner sig hemma eller i hemlandet, däremot måste de även i de situationerna förhålla sig till en kultur som de inte helt anser höra hemma i. Hall (1992,1996a, 1999) menar dock att vi människor, eller subjektet som han kallar det, är flexibla. Vår identitet är föränderlig och situationsberoende. När intervjupersonerna befinner sig bland etniska svenskar beskriver de inte att de blir mer svenska, utan att de anpassar sig och när de är i hemlandet eller med föräldrarna måste de förhålla sig till hemkulturen. Betim menar att de som tillhör den tredje kulturen är i mellanförskapet och är som kameleonter.

Jag tror inte samhället ser den här kulturen för man visar inte den. Alla som tillhör den tredje kulturen och är i mellanförskapet är som kameleonter, man

går in i de skorna man behöver gå in i.

Intervju med Betim

Att de som är i mellanförskapet är som kameleonter kan tolkas som att andra generationens invandrare anpassar sig efter miljön. Detta behöver dock inte betyda att de inte har egna kulturella identiteter. Enligt Bhabha har kulturer kontakt med varandra och bildar kulturella hybrider. Det som händer mellan kulturerna och på gränserna för kulturer, formar nya kulturella former eller identiteter. Dessa andra positioner där identiteter kan formas menar Bhabha representerar "det tredje rummet". Något "tredje" talar även Betim om och han beskriver det som en tredje kultur. Han menar att han tillhör den tredje kulturen. De andra respondenterna som inte pratade om en tredje kultur beskriver det istället som en gemenskap med de som också har utländsk ursprung och är födda i Sverige. I intervju med Lejla berättar hon att hon känt mer gemenskap med de som också har ett utländskt ursprung som hon har och som också är födda i Sverige. Ali berättar också att majoriteten av hans vänner har invandrarbakgrund i följande citat:

Här i Sverige när vi hänger så är majoriteten med invandrarbakgrund sen har vi några svenskar men de är inte fullt svenskar, han är halvsvensk, han andra är också halvsvensk [...]

Intervju med Ali

Alla respondenter hade en vänskapskrets där majoriteten hade utländsk bakgrund men var födda i Sverige. De tillhörde också den "tredje kulturen". Bhabha beskriver det tredje rummet som den ständiga processen som kulturer möts i och skapar något nytt och annorlunda. Individerna som är födda i Sverige och har utländsk bakgrund känner inte att de tillhör någon av kulturerna till hundra procent. Därför bildar de en egen kultur där de känner sig trygga. Hall beskriver att vi människor strävar efter att hitta den egna kulturella identiteten och söker efter ett "kollektiv" eller en identitet som man kan dela med människor som också har gemensam historia och traditioner.

5.3 Gemenskapen bygger på utanförskap

Eftersom intervjupersonerna under barndomen växt upp i olika socioekonomiskt utsatta områden är det även där de flesta vänskapsband bildats. De beskriver sina vänskapskretsar som en gemenskap som bildats i mellanförskapet och där de känner sig trygga. Man kan tolka kommande citat som att de har hittat ett "kollektiv" som förstår de och som delar samma historia. Enligt respondenterna har de bildat ett nytt kollektiv och en ny kulturell identitet som ingen annan förstår.

Ungdomarna i Rojas (2001) studie beskriver samma gruppidentitet bland de som befann sig i utanförskapet. Deras gemenskap grundades på känslan av att vara annorlunda och i denna gemenskap kunde även vissa svenskar ingå i. Respondenterna Ali och Betim nämner också ett antal "svenska" vänner som ingår i deras vänskapskrets, i deras gemenskap eller som Betim kallar det, i den tredje kulturen. Både Ali och Betim beskrev att de har svenska vänner som är uppväxta med dem, vilket enligt respondenterna gör att etnisk svenskar är mer "öppna". Svenskar som växt upp med "tredje kulturen" gillar kulturen och har en fot inne beskriver Betim. Ali berättar i följande citat om hans före detta chef som han beskrev som speciell, öppen och en människa som förstår honom.

[...] När jag var liten så började jag arbeta i Malmö stad och hade världens bästa chef, tyvärr är det inte många som är lik honom, han är jätte öppen, vi satt och pratade, han förstod mina skämt jag förstod hans skämt. Det var typ inte så att jag jobbade med en typ ja... svensk svensk, men det var han egentligen. Anledningen till att det var så var att han är uppvuxen i ett socioekonomiskt utsatt område också. Vi mötte varandra där. Han var ju äldre men han kände igen sig i mig.

Intervju med Ali

I ovanstående citat återfinns en gemenskap som inte enbart bygger på mellanförskap i termer av etnicitet eller kulturell bakgrund. Det är en gemenskap som enligt Ali bygger på känslan av att vara uppväxt i ett utanförskap och i ett socioekonomiskt utsatt område. Detta kan förstås

med hjälp av Halls (1992,1996a, 1999) beskrivning av den kulturella identiteten. Utgår man från Halls (ibid.) resonemang kan denna gemenskap där även svenskar ingår, handla om individens sökande efter ett kollektiv och en gemenskap som bygger på historia och traditioner. Det behöver inte handla om den förflutna historien eller om en kollektiv förkolonial kultur utan den kulturella identiteten kan handla om frågan om att “vara” och att “bli” (se Loomba 2005). Detta kan i respondenternas fall innebära att de skapar en gemensam kulturell identitet som grundar sig i deras gemensamma utanförskap och gemensamma traditioner som de tillsammans bildat. De handlar inte om traditioner från förr som de bär med sig utan om att de skapat något nytt, en ny kulturell identitet. I Leas fall beskrivs också denna typ av gemenskap och kulturell identitet. I hennes vänskapskrets har de flesta vännerna utländsk bakgrund, med vissa undantag som är etnisk svenska. De flesta av hennes vänner är barndomsvänner och vänner från området där hon växt upp i, Nydala och Rosengård. Även i hennes fall består vänskapskretsen inte bara av individer med utländsk bakgrund. Hon har även etnisk svenska vänner och vänskapskretsen kan beskrivas bestå av individer som kommer från samma område, från samma socioekonomiskt utsatta områden.

5.4 ”Vi” från förorten och ”dom” från Limhamn

I intervju med respondenterna beskriver de sin position som en del av utanförskapet, och det framkommer att alla respondenter jämför det socioekonomiskt utsatta området de var uppväxta i, med Limhamn. Limhamn var ett område som de såg som motsatsen till där de bodde och människorna från Limhamn var något “annat”. De beskrev individerna från Limhamn som etniskt svenska privilegierade individer. Ali illustrerar detta i följande citat:

Det har haft jättestor betydelse, både negativt och positivt. Negativt för att ja..vi hade inte rätt förutsättningar, eller rätt och rätt, vi hade inte alla förutsättningar som ett barn i Limhamn hade [...] ute i Limhamn är det som att glida förbi allt för i Limhamn stoppar ju inte polisen ett par svenskar och tullar dem och det ena och det andra. Det är mycket fördomar och man lägger fokus på invandrare.

Intervju med Ali

I citatet ovan uttrycker Ali att det finns en misstro från samhället mot ungdomar med utländsk bakgrund. Denna misstro menar han riktas enbart till ungdomar med utländsk bakgrund och inte till svenskar. Samma misstro beskrivs i Anderssons (2003) avhandling och respondenterna i Anderssons studie poängterade också uttryckt rasism från tjänstemän i uniform. Ungdomar som inte ser svenska ut pekades ut som avvikande i samhället och detta leder till att individer påminns om att de inte hör hemma i samhället (Andersson 2003). Vidare nämner Ali att "svenskarna" gjort så att "vi" är en del av invandrarna, vilket han inte tycker stämmer. Han menar att han inte kan neka till att han är invandrare, men poängterar att han trots det är en del av samhället.

När man läste i tidning ja det är ett miljonprogram, då lade de oss där borta,
det är dom, de utanför och vi är vi. Samhället har gjort mig till 'dom'.

Intervju med Ali

Genom att samtliga respondenter använder orden "vi" och "dem" så kan det förstås att respondenterna identifierar sig med en "annanhet", något som även Hall beskriver. Hall menar att vi konstruerar vår identitet genom att jämföra oss med kulturella bilder och stereotyper. I detta fall jämförde alla respondenterna sig med de stereotypa individerna från Limhamn. I jämförelse med de från Limhamn så uttrycker respondenterna att de är en del av invandrarna, de mindre privilegierade som bodde i miljonprogrammen. Ali nämner i ovanstående citat medias påverkan på kategoriseringen av "vi" och "dom" vilket även Brune (2004) visar i sin avhandling. Brune (2004) menar att media förmedlat kategorierna svensk och invandrare som motsatspar där det svenska är något eftersträvansvärt och normalt medan bilden av invandrare kopplas med sociala problem som utanförskap. "Förorten" är något som inte hör hemma i det riktiga Sverige, vilket även Ali poängterar i citatet ovan då han nämner ordet miljonprogram.

5.5 Rasism och diskriminering påverkar känslan av tillhörighet

Respondenterna uttryckte även en viss kultur som de växt upp med i området. Utanförskapskulturen är något de alla hade gemensamt och det område de växt upp i ansågs

vara stigmatiserat. Genom att bli stigmatiserade av samhället sjönk även intervjupersonernas känsla av tillhörighet. Alla respondenter ansåg att rasismen och diskrimineringen i samhället påverkade känslan av tillhörighet. Utanförskap var ett begrepp som alla nämnde i diskussionen kring stigmatisering. I följande citat uttrycker Betim det såhär:

[...] Hur man än vrider och vänder på det så känner man ett visst utanförskap. Man känner att man inte har det här privilegierad som alla andra, området är helt stigmatiserat, det är bara så. Man får tycka och tänka vad man vill men det är bara så.

Intervju med Betim

Respondenterna upplevde att polisen och rättssystemet var aktörer som bildade detta utanförskap och stigmatisering genom att fokusera på individer med utländsk bakgrund. Återigen nämns Limhamn som ett område där polisen inte stoppar svenskar och tullar dem. Media var också en aktör som enbart uppmärksammar individer med utländsk bakgrund när det gäller brott och negativa händelser i samhället (jfr Brune 2004). Respondenterna berättar att media inte nämner den etniska bakgrunden i de fall där etniska svenskar begår brott. Däremot nämns den etniska bakgrunden när någon med utländsk bakgrund bryter mot lagen. Lea berättar följande:

Det är bara det vad media påstår, sen om svenskar gör brott så skriver de inte att en svensk gjort det och det och det. När en utländsk gör något dåligt så står det. Om svensken så skriver media "en kille" och om en utländsk har gjort något så skriver de "en utländsk kille".

Intervju med Lea

Respondenterna beskriver även att de själva varit med om att bli utpekade och annorlunda behandlade på grund av deras utländska ursprung. Samtliga respondenter återberättar situationer på arbetsplatsen när de utsattes för både indirekt och direkt rasism. Deras utländska namn ansåg de vara en nackdel då det inte var lika lätt att få ett jobb. Detta avvisande gör att man söker sig till andra vägar i livet, beskriver Lejla:

[...] Utanförskapet gör det lätt att söka sig till andra vägar för det svenska samhället välkomnar inte en. Ja du känner ju inte dig välkommen om du blir påhoppad, det gör du ju inte. Jag bor i Sverige och har anpassat mig efter det svenska samhället men ändå kategoriseras jag och blir boven...i skolan och jobbet och du vet såhär det svenska folket pekar finger på oss som är andra generationens invandrare, allt dåligt som händer..vi blir ganska utpekade och det kan göra att man blir behandlad annorlunda bara för att jag har ett utländskt ursprung så betyder det inte att jag är kriminell.

Intervju med Lejla

I DOs rapport (2010) framkom det även där att ungdomar uttrycker frustration för att ha blivit kategoriserade utifrån sin etnicitet. Konsekvenserna blir att isolering från samhället och individen känner sig enbart trygg med att umgås med andra individer som liknar dem själva, vilket även respondenterna i denna studie gjorde. Yngre män hade ännu lägre tillit till samhället till följd av att de blivit utsatta för fler kontroller och misstänksamhet från poliskåren. Detta var något som även framkom i intervju med de manliga respondenterna i denna studie. I SOU (2005:41) framkom det även där att samhället kategoriserats utifrån “vi” och “de andra” och att diskrimineringen institutionaliseras har gjort att rasismen förekommer på strukturell nivå inom politiken, arbetsmarknaden, media och utbildningssystemet. Rasismen på arbetsmarknaden har även respondenterna upplevt och Lejla nämner: “Har du utländskt efternamn har du inte lika lätt att få jobb som en svensk”.

Media var en kanal som respondenterna upplevde präglades av väldigt mycket rasism och det faktum att de blev utpekade av samhället förstärkte känslan av “vi och dem” och påverkade känslan av tillhörighet. Kolonialismen strävar efter att civilisera “de andra” men samtidigt låsa fast dem i en oändlig “annanhet”, nämner Loomba (2005). Det har varit långa och breda diskussioner i inom den politiska sfären i Sverige samt, media om integrationspolitik och brottslighet. Detta kan tolkas som samhällets försök att “civilisera” de andra, alltså individer med utländsk bakgrund samtidigt som det på strukturell nivå fortsätter låsa fast dem i en oändlig “annanhet” genom bland annat diskriminering på arbetsmarknad och svartmålning av individer med utländsk bakgrund i media.

Samtliga informanter uttryckte på olika sätt att rasismen och diskrimineringen förstärks när man kommer från ett icke väst-europeiskt land. Betim beskrev att det bastanta utseendet med skägg bildar fördomar, speciellt i samtal med etnisk svenska. Ali upplevde också att hans irakiska bakgrund har en stor betydelse och fastän han har ett svenskt pass så betraktas han inte som svensk. Lea nämner att det finns en skillnad mellan de individer som har en utländsk bakgrund från ett europeiskt land och de individer som har en bakgrund från ett icke-europeiskt land och exemplifierar det såhär:

Det beror på var man kommer ifrån, är du arab eller afghan så är det svårt för att vi hade flyktingkrisen, och media gjorde kaos då, så om man träffar någon som faktiskt är född här så är det lätt att förknippas med flyktingarna på ett negativt sätt. Man kanske inte får jobb osv. Men som jugge, asså svenskar älskar juggar för vi lärde oss språket, jobbade osv. Men araber blir mer stigmatiserade för att de lever på soc osv. Vilket land man kommer ifrån beror på hur diskriminerad man blir.

Intervju med Lea

I ovanstående citat berättar Lea hur individer med arabisk bakgrund, som är icke-européer, blir mer stigmatiserade än individer med jugoslavisk bakgrund som är européer. Loomba (2005) hävdar att icke-européer sågs som lata under 1500 - och 1600-talet och detta kan anses leva kvar i dagens Europa och kan kopplas till det Lea talar om. Araber stigmatiseras på grund av att de kopplas med bidragstagande, och bidragstagande kopplas i sin tur med lathet. Fastän Lea har bosnisk bakgrund och själv är muslim så anser inte hon att hon stigmatiseras på samma sätt som de muslimer med bakgrund från mellanöstern. Den paneuropeiska kulturella gemenskapen kan anses leva kvar även i dagens samhälle och man ser fortfarande icke-européer som "de andra". På 1500 - och 1600-talet konstruerades identiteter även utifrån religiös tillhörighet (Loomba 2005). Islam sågs på 1500 - och 1600-talet som kristendomens och Europas största fiende (ibid.) och enligt respondenterna diskrimineras de utifrån sin religiösa tillhörighet. Samtliga respondenter är muslimer och uppgav att de diskrimineras på grund av sin religion. Lejla exemplifierar detta i följande citat:

[...] Sverige har agg mot araber, eller tror faktiskt mot muslimer. Återigen är det media som påverkar, allt det här med Isis har kopplats till islam och om du är muslim är du självmordsbombare.

Intervju med Lejla

Trots att samtliga respondenter uppger att de diskrimineras utifrån sin religion är det även det som förstärker deras gemenskap. Betim nämner att de flesta paren i hans omgivning är blandade (där han refererar till nationalitet) men att majoriteten är muslimer. Även i detta fall har den känslan av utanförskap och social förnedring som Rojas (2001) menar, bildat nya kollektiva identiteter. Rojas menar även att ungdomar som växt upp i en förort tycker att det bästa med förorten är att alla individer är jämlika. Något som respondenterna ansåg förstärkte deras gemenskap var även den ekonomiska situationen som de delade. För att samtliga var bosatta i socioekonomiskt utsatta områden hade majoriteten inte råd med det majoritetssamhället hade råd med. Manar säger i intervjun att: "Man reste inte så mycket under sommarlovet för föräldrarna hade inte råd med det varje år så det var att man hängde mer på gården, handlade nötter och så". Amir uppger också att han och vännerna från området han bodde i också ville ha märkeskläder som folk i stan hade.

Samtliga respondenter fick frågan om de upplevt att de inte känner sig förstådda av olika representanter av majoritetssamhället. Alla informanter uppgav att de inte kände sig förstådda vilket började under skoltiden och har fortsatt sedan dess och även i arbetslivet. Amir uppgav att han kände sig förstådd i skolan som liten men det berodde på att han gick i skolan i Kroksbäck där det var hög invandring. När han däremot rörde sig "utåt", utanför Kroksbäck så kände han att han inte blev förstådd. Betim uppgav att han inte kände sig förstådd för att han varken kände att han tillhörde den svenska kulturen eller den albanska. Det var just mellanförskapet som var anledningen till att han inte blev förstådd och han exemplifierar detta i följande citat:

Asså grejen är återigen så tror jag att den tredje kulturen kom tidigt till mig, kunde inte identifiera vad det var men fattade att jag inte tillhörde det ena eller andra. Självklart kände jag att jag inte blev förstådd.

Intervju med Betim

Betim förklarar i ovanstående citat att han tidigt förstod att han inte tillhörde den ena eller den andra kulturen, utan att han insåg att han tillhörde något tredje i ett tidigt stadiet i sitt liv. Liknande slutsatser dras i Moore och Barkers (2011) studie där "third culture individuals" förklarar att de saknar en känsla av tillhörighet. Fastän de kunde skifta mellan olika kulturella identiteter betydde det inte att de kände tillhörighet till någon av dem (ibid.). Betims citat kan förstås som att han tidigt förstod att han inte kände tillhörighet till någon av kulturerna han interagerade med. Detta resulterade i känslan av att inte bli förstådd. Manar och Ali kände sig inte heller förstådda av olika representanter av majoritetssamhället och menade att det var tankesättet som skiljde sig åt, ett tankesätt som svenskar har som inte finns i föräldrarnas hemkultur. Manar förklarar följande:

Ja, det är typ såhär när man skojar till ibland, eller vissa situationer i skolan när läraren säger typ 'när ni är 18 flyttar ni hemifrån' men det gäller inte hos oss. För att flytta hemifrån krävs det mycket att övertyga. Det finns inget sånt här när du fyller 18 utan så länge du lever under mitt tak är det mina regler. Jag har inte upplevt det så mycket men mina vänner har inte fått komma med på resor fastän de är 18 år och skolan har inte förstått varför. De sa 'men du är 18', de fattar inte sånt.

Intervju med Manar

Ovanstående citat illustrerar det som ungdomarna i Rojas (2001) studie när de beskriver svenskheten som ett sätt att vara och som ett tankesätt de inte kan identifiera sig med. Fastän de har socialiserats genom att gå på svenskt dagis och en svensk skola, har inte respondenterna anammat helt det "svenska". Tankesättet och kulturen i hemmet har spelat en stor roll i hur respondenterna tänker, handlar och resonerar. Trots att deras tankesätt och mentalitet inte liknas med "det svenska" har respondenterna inte heller anammat sina föräldrars mentalitet. Lea förklarar, "asså jag vetifan i vissa grejer så lever min mamma fortfarande kvar i en juggekultur men jag är på ett sätt uppvuxen i den svenska". Hon säger "i Bosnien gjorde man inte så". Detta stämmer överens med resultaten i Behtouis (2019) studie där han förklarar hur ungdomarna försöker hitta en balans för att dels känna sig som en del av

sina föräldrars ursprung samtidigt som de försöker vara en del av det svenska majoritetssamhället. Betim har inte heller känt att han kunde bli förstådd av föräldrarna och han menar även att han inte heller blev förstådd av någon annan vuxen från det omgivande samhälle.

Det var många gånger under min uppväxt jag tänkte: vad fan är jag? För jag var inte som min mamma, kunde inte kommunicera med henne, inte heller med någon från fritidsgården, eller någon lärare utan det var de från min omgivning, de jag hängde med. Det var inte så att vi pratade om det men vår livsstil kretsade runt de frågorna, ingen tog upp det men det kretsade omkring dem.

Intervju med Betim

Ovanstående citat visar hur individerna uppger att de inte heller känner någon tillhörighet till sina föräldrars mentalitet och tankesätt. Trots att de inte kan identifiera sig med det "svenska" sättet att vara kan respondenterna inte heller identifiera sig med föräldrarnas sätt att tänka. Lea nämner att hennes mamma fortfarande lever kvar i "juggekulturen" och samma känsla beskriver Betim när han nämner att han inte kan identifiera sig med sin mammas tankesätt då han inte kunde kommunicera med henne. Han nämner även att han enbart kunde kommunicera med de individer han hängde med. Återigen kan detta förstås med hjälp av Bhabhas (2004) hybriditetsbegrepp och Halls (1992,1996a, 1997, 1999) teori om subjektskonstruktion. Genom att respondenternas föräldrar vuxit upp i ett annat land med en homogen befolkning har det påverkat deras identitetsuppfattning och sätt att tänka. De har skapat sin identitet genom att spegla sig själva i det de har mött, vilket har varit det libanesiska samhället, det bosniska, irakiska etc.

Respondenterna som är födda i Sverige med en annan utländsk bakgrund har skapat sin identitet genom att både spegla sig i det svenska samhället och i hemkulturen. På grund av att de även rört sig mellan olika kulturer har deras identitet skapats på gränserna mellan kulturerna (Bhabha 2004). Man skulle kunna tolka det som att deras föräldrar hade färre kulturer som interagerade med varandra, medan andra generationens invandrare har skapat sina identiteter genom att röra sig mellan flera olika kulturer. För andra generationens

invandrare i Sverige har det inte enbart handlat om två kulturer, den svenska kulturen och kulturen hemma, utan de har rört sig mellan många olika kulturer, då majoriteten av personerna i deras omgivning har bakgrunder från olika världsdelar. Utifrån respondenternas berättelser har detta skapat kulturella hybrider och andra generationens invandrare har skapat sina egna kulturella och hybrida identiteter.

6 SLUTDISKUSSION

Syftet med denna uppsats var att skapa en djupare förståelse för hur sex intervjuade individer som tillhör gruppen andra generationens invandrare upplever att deras identitet formats av att leva i olika kulturer parallellt, samt att skapa förståelse för hur deras upplevelser kan ses i relation till samhällelig segregation. Frågeställningarna besvarades med hjälp av det empiriska materialet som samlats in utifrån sex enskilda semistrukturerade intervjuer med svenskfödda personer som har utländsk härkomst. Empirin analyserades sedan med hjälp av tidigare forskning och den teoretiska ansatsen.

Studiens resultat visar att andra generationens invandrare känner ett mellanförskap. De flesta hade svårt att beskriva sin identitet, men beskrev att de identifierar sig mittemellan eller "hälften, hälften", dvs. hälften med kulturen hemma och föräldrarnas hemland, och hälften med den svenska kulturen. Denna "blandning" av kulturer kan med Bhabhas begrepp om hybriditet kallas för hybrida kulturer eller hybrida identiteter (Bhabha 2004). På grund av att de upplevde sig leva i mellanförskap så uppgav respondenterna att de ständigt anpassar sig i vardagen i mötet med olika representanter av majoritetssamhället. De anpassar sig när de är i skolan och på arbetsplatsen till den svenska kulturen. När respondenterna är med familjen måste de också förhålla sig till hemkulturen. Det fanns dock tillfällen då respondenterna inte behövde anpassa sig. Dessa tillfällen var när de umgicks med andra individer som också är andra generationens invandrare. De kände att de på något sätt har skapat sin egen kultur, en gemensam kultur där de förstår varandra på ett sätt som ingen annan gör, varken familjen, skolan eller majoritetssamhället. Några av respondenterna kallade denna kultur för en tredje kultur. Denna tredje kultur kan förstås med Bhabhas (2004) begrepp "det tredje rummet" som innebär en ständig process där kulturer möts i och skapar något nytt. Den tredje kulturen som respondenterna pratade om kan även förstås med hjälp av Halls (1997) begrepp

subjektskonstruktion samt Halls (refererad i Loomba 2005) resonemang om kulturell identitet som beskriver människans ständiga sökande efter ett kollektiv och en kulturell identitet.

De flesta uppgav även att denna tredje kultur inte enbart bestod av andra generationens invandrare, utan att det fanns några svenskar som också tillhörde denna kultur. Att även etniska svenskar ansågs tillhöra den tredje kulturen handlade inte om den etniska bakgrunden. De etniska svenskar som ansågs tillhöra den tredje kulturen uppgavs göra detta då de också ansågs befinna sig i ett mellanförskap. Dessa etniska svenskar som var med i gemenskapen var också marginaliserade av majoritetssamhället och hade även de, växt upp i ett socioekonomiskt utsatt område. Detta resultat återfanns även i Rojas (2001) studie som beskrev samma gemenskap som var grundad i känslan av att vara annorlunda och befinna sig i ett samhälleligt utanförskap.

Känslan av tillhörighet kopplades till den sociala polariseringen i samhället och en uppdelning av "vi och dem" uppgavs bland annat förstärkas av media och den allmänna diskrimineringen i samhället. Respondenterna jämförde sig själva, och sin sociala situation med individer från Limhamn, och beskrev sig själva som mindre privilegierade och som en del av ett utanförskap. Respondenterna ansåg att rasismen och diskrimineringen i samhället försvagade deras känsla av tillhörighet och de kände sig stigmatiserade i samhället. De upplevde en diskriminering som utgick från deras utländska bakgrund men även från deras religion. Att respondenterna inte kände sig förstådda av varken majoritetssamhället eller familjen bidrog till den försvagade känslan av tillhörighet. I detta mellanförskap som de istället talar om, har de skapat en egen kultur, en kultur som inte är synliggjord på andra samhällsarenor. Det är vårt uppdrag som socionomer att synliggöra och bekräfta mellanförskapet och detta mellanrum som dessa individer befinner sig i, och bekräfta dess gåvor och deras kunskaper i ett multikulturellt samhälle. Vidare hade det varit intressant att undersöka känslan av identitet och tillhörighet hos de individer som tillhör gruppen tredje generationens invandrare för att undersöka deras känsla av identitet och tillhörighet. Eftersom studiens urval begränsades till individer som växt upp i segregerade områden hade det även varit intressant att undersöka andra generationens invandrares känsla av identitet och tillhörighet, som bor i medelklassområden eller andra områden som inte är segregerade. Det hade även varit av intresse att även undersöka ifall, och hur olika aktörer som till exempel

skolkuratorer förhåller sig till dessa hybrida identiteter och vilken kunskap det finns om den tredje kulturen, eller tredje identiteten i Malmö, och i Sverige.

7 REFERENSLISTA

Ahmadi, Nader (red.) (2003). *Ungdom, kulturmöten, identitet*. uppl 2. Stockholm: Liber i samarbete med Statens institutionsstyr. (SIS)

Ahrne, Göran & Svensson, Peter (2015). *Kvalitativa metoder i samhällsvetenskapen*. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. uppl 2. Stockholm: Liber.

Alvehus, Johan (2013). *Skriva uppsats med kvalitativ metod: en handbok*. uppl 1. Stockholm: Liber

Andersson, Åsa (2003). *Inte samma lika: identifikationer hos tonårsflickor i en multietnisk stadsdel*. Diss. Göteborg : Univ., 2003

Arbouz, Daphne (2012) Vad betyder det att inte känna sig hemma där man är född och uppvuxen?: om mellanförskap i dagens Sverige. I: Tobias Hübinette, Helena Hörnfeldt, Fataneh Farahani, & René León Rosales, Tumba (red.). *Om ras och vithet i det samtida Sverige*. Botkyrka: Mångkulturellt Centrum

Bečević, Zulmir , Magnus Dahlstedt & James Frempong (2018) (O)tryggheten och framtiden – viljan att göra skillnad. I: Magnus Dahlstedt (red.) *Förortsdrömmar: ungdomar, utanförskap och viljan till inkludering*. Linköping: Linköping university press.

Behtoui, Alireza (2019): Constructions of self-identification: children of immigrants in Sweden, *Identities*, DOI: 10.1080/1070289X.2019.1658396.

[<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/1070289X.2019.1658396?needAccess=true>]

Hämtat: 2020-06-10

Bhabha, Homi K. (2004). *The location of culture*. London: Routledge

Blomdahl, Ulf, Elofsson, Stig, Bergmark, Karolina & Lengheden, Linda (2017). *UNG LIVSSTIL MALMÖ En studie av ungdomar i högstadiet [Elektronisk resurs]*. Malmö stad. [http://malmo.se/download/18.4cc94c3815be8cd0d0b3636a/1499955476494/ung_livsstil_rapport_webb.pdf]

Brune, Ylva (2004). *Nyheter från gränsen: tre studier i journalistik om "invandrare", flyktingar och rasistiskt våld*. Diss. Göteborg : Univ. 2004

Bryman, Alan (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. uppl 2. Malmö: Liber

Dahlstedt, Magnus & Ekholm, David (2018) *Idrotten och frihetens krafter - viljan att aktivera*. I: Magnus Dahlstedt (red.) *Förortsdrömmar: ungdomar, utanförskap och viljan till inkludering*. Linköping: Linköping university press.

Diskrimineringsombudsmannen (2010) *Upplevelser av diskriminering: en sammanfattande rapport samt analys baserat på en kvalitativ undersökning om upplevd diskriminering*.

[<https://www.do.se/globalassets/publikationer/rapport-upplevelser-diskriminering.pdf>]

Hämtat: 2020-05-15

Ericsson, Urban, Molina, Irene & Ristilampi, Per-Markku (2002) *Miljonprogram och media: föreställningar om människor och förorter*. Stockholm: Riksantikvarieämbetet

Eriksson-Zetterquist, Ulla & Ahrne, Göran (2015). *Intervjuer*. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. uppl 2. Stockholm: Liber.

Goldstein-Kyaga, Katrin & Borgström, María (2009). *Den tredje identiteten: ungdomar och deras familjer i det mångkulturella, globala rummet*. Huddinge: Södertörns högskola
Tillgänglig på Internet: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:sh:diva-2244>

Hall, Stuart (1992) "The West and the Rest: Discourse and Power": i: Hall, Stuart & Gieben, Bram (red.) *Formations of modernity*. Cambridge: Polity Press in association with the Open University.

Hall, Stuart (red.) (1997). *Representation: cultural representations and signifying practices*. London. Sage in association with the Open University.
[<https://seminar580.files.wordpress.com/2015/04/hall-the-spectacle-of-the-other-pdf.pdf>]

Huddart, David. *Homi K. Bhabha*, Routledge, London, 2006

Loomba, Ania (2008). *Kolonialism/Postkolonialism: en introduktion till ett forskningsfält*. 2., [omarb. och utvidgade] uppl. Stockholm: Tankekraft

Mattsson, Tina (2015). *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*. 2. uppl. Malmö: Gleerups Utbildning

Rennstam, Jens & Wästerfors, David (2015). Att analysera kvalitativt material. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. 2., [utök. och aktualiserade] uppl. Stockholm: Liber.

Rojas, Mauricio (2001). *Sveriges oälskade barn: att vara svensk men ändå inte*. Ny, rev. uppl. Stockholm: Bromberg

Runfors, Ann (2016) What an ethnic lens can conceal: the emergence of a shared racialised identity position among young descendants of migrants in Sweden. *Journal of Ethnic & Migration Studies*. 42 (11): 1846-1863.

Statens offentliga utredningar 2005:41 *Bortom vi och dom: teoretiska reflektioner om makt, integration och strukturell diskriminering*. Teoretiska reflektioner om makt, integration och strukturell diskriminering.

[<http://data.riksdagen.se/fil/b6c9ae6d-65e3-4f7d-bac8-8d3dc84b684f>] Hämtat: 2020-04-20

Statens offentliga utredningar 2006:73. *Den segregeringande integrationen: om social sammanhållning och dess hinder*. Utredningen om makt, integration och strukturell diskriminering.

[<http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2006/07/sou-200673/>

] Hämtat: 2020-04-23

Statistiska centralbyrån (2002) Personer med utländsk bakgrund Riktlinjer för redovisning i statistiken.

[<https://www.scb.se/contentassets/60768c27d88c434a8036d1fdb595bf65/mis-2002-3.pdf>]

Hämtat: 2020-04-29

Statistiska centralbyrån (2020) Andel personer med utländsk bakgrund, 2019 jämfört med 2018. [<https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/befolkningens-samma-sattning/befolkningsstatistik/pong/tabell-och-diagram/topplistor-kommuner/andel-personer-med-utlandsk-bakgrund/>] Hämtat: 2020-04-29

Thörn, Håkan, Eriksson, Catharina & Eriksson Baaz, Maria (red.) (1999). *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället*. Nora: Nya Doxa

Turunen, Päivi (2004). *Samhällsarbete i Norden: diskurser och praktiker i omvandling*. Diss. Växjö universitet.

Vetenskapsrådet (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

[http://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf]

Bilaga 1

Intervjuguide

Bakgrundsfrågor:

Hur gammal är du och vad är din sysselsättning?

Utbildningsnivå?

Är du född här?

Var kommer dina föräldrar ifrån?

Identitet:

Berätta lite om dig själv och din familj

Om någon frågar var du kommer ifrån, vad skulle du svara?

Vad innebär det för dig att ha föräldrar från ett annat land?

Hur har det påverkat dig att få ta del av två olika kulturer?

I vilken kultur känner du mest tillhörighet, i föräldrarnas eller den svenska kulturen?

Känner du att du har kunnat hitta en balans mellan din kultur hemma och den svenska kulturen? Varför/Varför inte?

Har du besökt dina föräldrars hemland? I så fall vad kände du när du var där? Bemöttes du annorlunda pga. att du är född och uppvuxen i Sverige?

Har du någon gång under din ungdom haft någon identitetskris, dvs att du varken kände dig ___ eller svensk? I så fall kan du berätta lite om det?

Har det funnits tillfällen då du känt dig svensk?

I vilka situationer känner du dig inte svensk? Varför tror du att det är så?

Hur identifierar du dig? (Svensk, föräldrars hemland, eller något annat) - Kan du utveckla? - Varför tror du det är så?

Ser du ett behov av att hålla fast i din kultur?

Hur ser din vänskapskrets ut? Är det vänner som också har en utländsk bakgrund?

När du får egna barn, hur kommer du vilja uppfostra dem? Enligt den svenska kulturen eller en annan kultur?

Har du någon gång upplevt att du inte blivit förstådd av samhället (skolan, arbetet, myndigheter) pga att de inte förstår din kultur hemifrån?

Segregation:

Har det haft någon betydelse att du växt upp i en social miljö med andra barn som också har en utländsk bakgrund?

Om du skulle fått tillfälle att flytta till ett annat område än där du bor, skulle du gjort det och vart skulle det vara då? (motivering)

Utifrån dina kunskaper och erfarenheter, hur tror du att andra andragenerationsinvandrare påverkas av att bo i ett segregerat område?

Diskriminering:

Har det funnits situationer då du tänkt att du hade blivit behandlad annorlunda ifall du inte haft en invandrarbakgrund?

Har du någonsin känt att du har behövt anpassa ditt beteende eller personlighet beroende på om du pratar med någon som har utländsk bakgrund eller svensk bakgrund?

Finns det några svårigheter/möjligheter att vara född i Sverige och ha utländsk bakgrund?

Hur upplever du att samhället ser på din kultur?

Har du upplevt rasism i samhället? I vilka sammanhang? Skulle du kunna förklara lite om dina erfarenheter.

Upplever du att rasismen i samhället påverkar känslan av tillhörighet? På vilket sätt?

Upplever du att det finns ett "vi" och "dem" i samhället? I så fall mellan vilka grupperingar?

Vilka grupperingar anser du finnas i samhället?

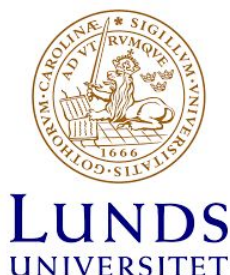
Om du fick bestämma, vad hade du förändrat i samhället?

Kriminalitet:

Varför tror du att kriminella grupperingar bildas?

Varför tror du de flesta kriminella har utländsk bakgrund?

Bilaga 2

Informationsbrev

Hej!

Mitt namn är Erica Alionte och jag är student på socionomprogrammet vid Lunds Universitet. I min utbildning ingår det att jag ska skriva en kandidatuppsats och jag har valt att undersöka andra generationens invandrades känsla av identitet och tillhörighet. Uppsatsens övergripande syfte är att skapa en större förståelse för hur andra generationens invandrare upplever att deras identitet formats av att leva i olika kulturer parallellt. Syftet inkluderar att skapa förståelse för dessa individers upplevelser av tillhörighet samt känsla av identitet. Vidare är syftet att skapa en större förståelse för hur deras upplevelser kan ses i relation till samhällelig segregation och diskriminering. Jag vill intervjua er för att få en djupare förståelse för det ovan nämnda. Intervjun beräknas till cirka 45 minuter och kommer att spelas in. Studien kommer genomföras i enlighet med forskningsetiska principer vilket innebär att er medverkan är helt frivillig och ni kan när som helst avbryta deltagandet utan att uppge någon anledning. Uppgifterna som samlas in under intervjun kommer enbart att användas till denna studie och uppgifterna är konfidentiella. Personliga uppgifter kommer att avidentifieras och väljer du att avbryta din medverkan kommer materialet som berör dig att raderas.

Vid eventuella frågor som rör denna studie är du välkommen att kontakta mig via e-post (xxxxxxx) eller telefon (xxxxxx). Om du väljer att medverka i studien kommer du att kontaktas via telefon eller epost för att bestämma en tid för intervju.

Med vänliga hälsningar,

Erica Alionte, socionomkandidat vid Lunds Universitet.

